SORIN CERIN

RĂTĂCIRE

Editura PACO

SORIN CERIN

***

RĂTĂCIRE

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
CERIN, SORIN
Rătăcire / Sorin Cerin. - Bucureşti: PACO, 2013
ISBN 978-606-665-057-1

821.135.1-84

Tehnoredactare computerizată: Alexandru Achim

Coperta şi tiparul: George Savu

Tiparul a fost executat la **PACO Editură şi Tipografie**
str. Cristofor Columb nr.7 sector 1, Bucureşti
email: editurapaco@gmail.com

☎ *021 211 40 74*
0723 624 421

Editură & Tipografie
PACO S.R.L.

SORIN CERIN

RĂTĂCIRE

Bucureşti, 2013

1. Nu pot fi mai rătăcit de mine însumi decât atunci când iubesc.
2. Lipsa de sinceritate mă face să rătăcesc în moartea din mine.
3. Adevărat vă spun, că doar alienarea poate deveni adevărul împlinirilor unei lumi neîmplinte şi rătăcite.
4. Singurătatea a devenit altarul mulţimilor îngenuncheate de religia absurdului societăţii.
5. A te închina unui zeu nu inseamnă a te subordona societăţii.
6. Pacea este simbolul războiului cu tine însuţi.

7. Nu te umili înaintea vieții atât de umilită de moarte.
8. A fi sclav nu înseamnă a fi nefericit ci a nu fi iubit.
9. Lumea nu va începe cu destinul tău, pentru a se termina cu moartea iubirii tale.
10. A fi supus sorții nu înseamnă a te dedica morții.
11. Între tine şi mormânt nu stă decât un gând.
12. Fii apa limpede a oceanului Dumnezeului din tine, care nu poate muri la țărmul nici unei speranțe.
13. Oare dacă n-am trăi Iluzia Vieții am mai rătăci alături de Destin?
14. De ce Dumnezeul din noi este într-o rătăcire continuă de sine?
15. A desluşi adevărul relativ al existenței, înseamnă a rătăci

printr-o cunoaştere a necunoaşterii.

16. Doar cunoaşterea necunoaşterii îţi arată cât de mult ai rătăcit, cunoscând.
17. Ce este ziua sau noaptea, viaţa sau moartea decât umbrele unor opusuri care rătăcesc împreună, încercând să-şi găsească destinul predestinat dinaintea rătăcirii de propriul nostru sine.
18. Valoarea în conştiinţa umană este scala care ne arată cât de rătăciţi suntem şi până unde am mai putea rătăci, minţindu-ne cu o iluzorie cunoaştere a realităţii.
19. Nu pot exista două adevăruri absolute fiindcă s-ar rătăci unul pe altul.
20. Libertatea este o rătăcire a Destinului.

21. Dacă nu s-ar rătăci viața în moarte am mai trăi?
22. Adevărul este calea spre rătăcirea realității dată de Iluzia Vieții.
23. Iluzia Vieții este o rătăcire a propriului ei adevăr.
24. Nu fericirea te rătăceşte ci obsesia ei.
25. Acceptă-ți soarta rătăcirii dacă vrei să cunoşti împlinirile vieții.
26. Fericirea este o rătăcire acceptată ca fiind drumul bun.
27. De ce pacea rătăceşte prin război şi războiul prin pace?
28. Nu există recompensă mai mare pentru cel rătăcit de sine însuşi decât să primească calea cea dreaptă a vieții către moarte.
29. Câte ceasuri atâtea timpuri, câte timpuri atâtea treceri, câte treceri atâtea morți, câte morți

atâtea vieţi şi câte vieţi atâtea rătăciri.

30. Cel ce nu-şi contemplă rătăcirea nu s-a născut.
31. De ce rătăcim cel mai adesea în ochii iubirii? Fiindcă din ei ne vin lumina sufletului.
32. Desăvârşirea este o rătăcire programată.
33. Dorinţa este uleiul care ne unge motorul rătăcirii.
34. În intimitate orice rătăcire pare să devină o cale dreaptă.
35. Păcatele rătăcirii sunt aproape întotdeauna ascunse.
36. Suflul rătăcirii este ziua ce nu-şi recunoaşte zorii sufletului nostru.
37. Respectă-ţi rătăcirea propriului Dumnezeu, dacă vrei să respecţi lumea.

38. Cât de rătăcit să fi fost Dumnezeu încât a ajuns şi în lumea noastră?
39. Sacrificiul este o rătăcire a răului din noi.
40. Oare ce s-ar face esenţa divină a Existenţei dacă nu ar rătăci printre timpi şi spaţii?
41. Existenţa este oceanul pe care rătăcesc corăbiile clipelor.
42. Cât de hotărâţi ne rătăcim viaţa căutând calea inexistentă a dreptăţii, cunoaşterii voinţei şi afectivităţii?
43. Pacea cea mai durabilă se bazează pe legi rătăcitoare cât mai apropiate vieţilor rătăcitoare ale oamenilor.
44. Începutul este o rătăcire a sfârşitului precum sfârşitul a începutului.

45. Un adevărat lider ştie să-şi rătăcească poporul într-un mod inteligent.
46. Nu blasfemia rătăcirea fiindcă este esenţa propriei tale existenţe.
47. Care speranţă nu rătăceşte spre a-şi atinge scopul la fel de rătăcitor al Destinului?
48. Destinul este călăreţul ce-şi biciuieşte calul Existenţei spre a rătăci prin spaţii şi timpi.
49. Doar Destinul este deasupra rătăcirii fiindcă prin el până şi rătăcirea devine calea dreaptă.
50. Libertatea este o rătăcire a opţiunii.
51. Câtă singurătate şi adevăr pot fi în rătăcire.
52. Nu există aripă care să nu rătăcească în văzduhul sufletului.

53. Cât de necuvântători ne-am fi născut fără a-L cunoaşte pe Dumnezeu?
54. Suntem sublimul creației doar atunci când ne întoarcem spre Dumnezeu.
55. Nu există lumină sufletească fără absolutul regăsit din noi şi nici creație fără credință.
56. Câte trepte să ne fi urcat sufletul până să-şi recunoască propria moarte?
57. Câte vieți ne-ar fi fost date spre a ne alege moartea?
58. Nu există înțelepciune fără ură şi nici iubire fără suflet.
59. Iubirea este adesea pagina nescrisă a infernului din noi.
60. Câte păcate să-şi fi făcut Dumnezeu cu această lume?
61. Spune-mi câte clipe din viață şi universuri au murit de când nu

mai exist pentru răsăritul inimii tale?

62. Valurile vieții prin care ne-am sărutat clipele nu pot fi mai cuminți decât cele ale morții din iubirea care nu le-a înțeles niciodată.
63. Suferințele şi bucuriile naturii nu-şi vor renega niciodată Dumnezeul firii care le-au născut moartea.
64. Natura nu are judecători corupți!
65. A rătăci prin lume înseamnă a te căuta pe tine înainte de a fi pierdut.
66. Nu există lume fără rătăciții ei.
67. Care frunză sau iarbă nu-şi are calea ei spre a rătăci în toamnă?
68. Nu esteticul este esența rătăcirii ci iluzia lui.
69. Lasă-ți viața să alerge pe căile Clipelor şi vei realiza câte din

ele nu sunt serioase cu propriul lor Timp.

70. A rătăci înseamnă înainte de toate a trăi murind prin podul care ne leagă de adevărul eternității.
71. Nici o patimă nu poate rătăci fără lanțurile propriilor pasiuni.
72. Cunoaşterea înseamnă conştientizarea morții şi rătăcirea visării.
73. Fără cunoaştere nu am rătăci niciodată, nicăieri.
74. Moartea este o rătăcire a iubirii.
75. Nu poți înțelege viața fără rătăcirea morții.
76. Cu toții ne rătăcim viața în destinul morții.
77. Cel ce ştie că va rătăci în moarte, alege calea cea dreaptă a vieții din trupul lumii de apoi.
78. Nu există piedică care să nu rătăcească prin pustiurile propriului tău Destin.

79. Umilința este o rătăcire a sorții pe când viața, încununarea ei.
80. Putea lipsi Dumnezeu de la masa îndestulării fără să ne găsească atât de rătăciți prin deşertul moralei ce ardea în noi?
81. A crede înseamnă înainte de toate, a rătăci!
82. Dacă nu ar fi rătăcit Lumina Divină prin nesfârşitele Universuri ce sălăşluiesc în noi, ne-ar mai fi aflat vreodată Dumnezeu?
83. Viața este un val rătăcit pe plaja pustie a morții.
84. Câte vise şi speranțe n-au rătăcit printre mâinile bătătorite de suferințe şi tristeți ale oamenilor, pentru a răsfoi biblia unei religii care i-a înstrăinat atât de mult de propriul sine, încât nu şi-au mai dorit o gară anume

niciodată, rămânând nişte eterni rătăcitori.

85. A rătăci nu înseamnă a te pierde ci a-ți trăi cu adevărat esența propriei tale vieți rătăcitoare.

86. O viață fără rătăciri ar fi un țărm fără valuri, o aripă fără cer, o moarte fără o Lume de Apoi.

87. Sfințenia este rătăcirea supremă a sufletului în Universul fără de margini al Adevărului Absolut al unei iubiri.

88. Dacă nu am fi rătăciți prin noi înşine o viață întreagă, am mai putea iubi?

89. Cine nu cade la tălpile rătăcirii nu-L va înțelege niciodată pe Dumnezeul din el.

90. Clipa este rătăcirea eternă a unei lacrimi desprinsă din eternitatea Timpului.

91. Fiecare suflet îşi are rătăcirea şi Dumnezeul lui.
92. Nu există stea care să nu fi rătăcit alături de timpii şi spaţiile naşterii şi morţii.
93. Câtă rătăcire se află în sângele orizontului care-şi caută viito-rul?
94. A rătăci înseamnă înainte de toate a trăi.
95. Paşii sunt poveştile rătăcitoare ale destinului.
96. Nu poţi respira fără rătăcire.
97. Ne hrănim cu focul rătăcitor al vieţii pentru a naşte cenuşa morţii.
98. Cât de izolaţi am rămâne de noi înşine dacă nu am rătăci prin visele speranţelor?
99. Am putea iubi sau înţelege un Dumnezeu care nu poate rătăci alături de noi?

100. Doar rătăcind vom afla calea spre Lumina Divină din străfundurile eternității sufletelor noastre.
101. Lacrima Lui Dumnezeu rătăceşte pe obrazul conştiinței noastre spălând-o de păcatele propriei sale rătăciri.
102. Privind stelele, privesc Timpul în ochii propriului său trecut rătăcitor.
103. Doar rătăcind vei afla calea cea dreaptă.
104. O pace care nu poate rătăci în război este de fapt un război care nu-şi poate afla niciodată pacea.
105. Mântuirea de păcate este o rătăcire de noi înşine, atât de necesară spre a putea privy către țărmul perfecțiunii.

106. Podul dintre perfecţiune şi rătăcire se numeşte conştiinţă.
107. Cum rătăcirea este o necesitate a vieţii, perfecţiunea împlinirii devine absolutul morţii.
108. Suferinţa este una din treptele rătăcirii pe care Destinul le urcă sperând la fericire şi împlinire.
109. Doar rătăcind vei înţelege sensul vieţii.
110. Nu crede niciodată în adevăr fiindcă şi acesta îşi are propriii săi paşi rătăcitori fără de care n-ar putea exista.
111. O libertate fără propria rătăcire ar fi un adevăr rostit doar pe jumătate.
112. Sinceritatea este adesea o armă a rătăcirii prin care minciuna îşi găseşte calea cea dreaptă.

113. A nu rătăci pe aripile viselor înseamnă a fi sclavul propriei tale vieţi.
114. Absolutul rătăcirii este conştientizarea acestei lumi cu propria ei Iluzie a Vieţii.
115. O religie care nu ştie să rătăcească printre credincioşi alături de ei nu va învinge niciodată valurile timpului.
116. Marile religii ale lumii au învins istoria devenind totodată şi marile rătăciri ale lumii.
117. Rătăcirile au dus omul mai aproape de Adevărul propriului său sine care nu odată este o minciună.
118. Esenţa omului constă în legământul rătăcitor dintre adevăr şi minciună, necesar pentru a-şi înfrunta propriul Destin în faţa morţii.

119. Sensul rătăcirii este acela de a lăsa viața să tindă către Adevărul Absolut al morții.
120. Cu cât cunoaştem mai mult, rătăcim mai mult.
121. Păcatul este aerul rătăcirii iar Dumnezeu apa acesteia fără de care nici un om n-ar putea exista.
122. Esența rătăcirii este speranța.
123. Un rai fără rătăcire ar fi un infern, de aceea lăsați păcatele şi-n rai dacă doriți să devină un paradis aşa cum sperați.
124. Realitatea este un labirint în care dacă nu te laşi în voia sorții, rătăcind, nu-ți vei găsi calea niciodată.
125. Coroana de aur a fericirii se numeşte rătăcire.

126. Oare dacă s-ar risipi ceața rătăcirilor din viețile noastre am fi mai fericiți?
127. Frumusețea rătăcirii constă nu atât în libertatea pe care-o ți-o dă cât mai ales în Iluzia Vieții pe care o vezi ca fiind calea cea dreaptă.
128. Cunoaşterea şi conştientizarea sunt miracolele prin care Dumnezeu şi Adevărul Absolut au înțeles că pot rătăci.
129. Clipele sunt aripile visului rătăcitor al propriului nostru Destin.
130. Nu poți înțelege lumea fără a rătăci prin propriul tău suflet.
131. A-ți accepta propria rătăcire ca fiind calea cea dreaptă, inseamnă a te cunoaşte cu adevărat.
132. Conştiința este o rătăcire a visului.

133. Dacă conştiinţa nu ar fi rătăcit prin Univers, Dumnezeu nu ar mai fi avut nimic de spus la facerea lumilor.

134. Infernul social în care trăim este o rătăcire prin labirintul neputinţei de a ne înţelege cu adevărat pe noi înşine pentru a putea ierta.

135. Dumnezeul omului este obligat să posede lipsa de caracter a omului şi atunci cine este mai puternic? Omul sau Dumnezeul său? Aici se află cheia tuturor relelor societăţii. Dacă Dumnezeul omului ar fi mai puternic decât omul, atunci societatea ar deveni una dreaptă dar cum omul nu poate admite un Dumnezeu care să nu-i împrumute cel puţin vanitatea sau

alte păcate, societatea devine un infern.

136. Pacea este infernul rătăcitor al războiului dintre om şi sinele său războinic.

137. De ce se îneacă întotdeauna pe maulul morţii corabia Adevărului după ce a rătăcit pe valurile vieţii, mutilate de propriile iluzii?

138. Timpul este marea rătăcire a Existenţei.

139. Dacă nu ar fi rătăcit norii suferinţelor peste viaţă nici ploaia speranţelor nu ar fi căzut pe obrajii fericirii.

140. Fiecare om îşi are calea sa prin labirintul rătăcirilor.

141. Viaţa este rătăcire iar moartea destinaţia finală a sa, destinaţie ce nu va fi aleasă greşit niciodată.

142. Între viaţă şi moarte doar rătăcirea rămâne sensul existenţei.
143. A rătăci înseamnă înainte de toate calea cea dreaptă prin jungla Iluziei Vieţii.
144. Oricât de perfecte ar fi cercurile de foc ale roţilor iubirii acestea vor rătăci pe drumurile prăfuite ale Iluziilor Vieţii până ce moartea uitării le va stinge odată pentru totdeauna.
145. Oricât ar rătăci viaţa prin labirintul Destinului, urmele ei în trecut rămân o singură cale: calea spre moarte.
146. Oare cum ar fi viaţa dacă n-am rătăci prin viitor, dacă acesta ar fi o cale sigură şi cunoscută? De aceea trecutul aparţine cunoaşterii iar viitorul necunoaşterii.

147. Nu poţi înţelege lumea fără a rătăci prin ea.
148. A cunoaşte înseamnă asumarea viitorului rătăcitor.
149. Dansul vieţii se cântă pe muzica rătăcitoare a Destinului care ştie mai bine ca oricine calea cea dreaptă a Adevărului Absolut.
150. Rătăcind te apropii mai mult de Adevăr decât pe toate căile arhicunoscute ale ştiinţei la un loc.
151. Rătăcirea este lira ce cântă pe coardele simţirii imnul viitorului necunoscut din care se va hrăni trecutul.
152. Nu există rătăcire mai profundă decât iubirea, naşterea şi moartea.
153. Rătăcirea este şi va rămâne esenţa tuturor opţiunilor acestei lumi.

154. A rătăci înseamnă a trăi, separând incertitudinea viitorului de certitudinea trecutului.
155. Cel fără de trecut va rătăci mereu în prezent căutându-şi viitorul.
156. Când omul a rătăcit în simţiri, Dumnezeu a devenit moneda de schimb a religiei.
157. Dacă nu am rătăci pe meleagurile timpului nu am cunoaşte.
158. Câtă rătăcire este pe crucea celui răstignit de propria-I existenţă?
159. Sentimentele sunt proorocii visători ai realităţii.
160. Un crez fără rătăcire este ca un amurg fără orizont.
161. Realitatea este albia prin care ne rătăcim idealurile care speră până la moarte că odată şi odată ne vom afla calea pentru care ne-am născut atât de surzi ca să

putem auzi, orbi ca să vedem şi muţi ca să ne strigăm menirea.

162. Nu toate căile te rătăcesc dar absolut toate duc în cele din urmă la rătăcitoarea moarte din noi înşine.
163. Suferinţa este o rătăcire a speranţei şi un balsam al fericirii.
164. Câte vieţi n-au rătăcit pentru ca omul să-şi afle mântuirea într-o cruce la o răscruce de drumuri care duc spre nicăieri?
165. Dacă vrei să afli adevărul lasă-te pradă rătăcirii.
166. Rătăcirea devine cel mai adesea calea cea dreaptă a vieţii.
167. Nu există cale de mijloc înaintea adevărului rătăcitor al iubirii.
168. Iubirea este calea cea dreaptă a rătăcirii.
169. Dacă n-am rătăci n-am trăi.

170. Esenţa cunoaşterii constă în rătăcirea de noi înşine.
171. Calea cea dreaptă a iluziei nu va rătăci niciodată pe potecile adevărului.
172. Iluzia este o rătăcire a cunoaşterii care în cele din urmă devine timp, spaţiu şi realitate.
173. Toate drumurile destinelor rătăcesc unele de altele o viaţă întreagă spre a se împlini în moartea mereu triumfătoare.
174. Spaţiul şi timpul sunt cele două căi ferate ţinute de traversele rătăcitoare ale Iluziai Vieţii.
175. Câte stele ale sufletului tău nu rătăcesc aiurea prin Universul fiinţei mele?
176. Ceasul rătăcitor al fericirii va bate mereu ora exactă numai în pragul morţii, ademenind-o.

177. Dacă vrei să te cunoşti cu adevărat pe tine însuţi rătăceşte prin sufletul tău fără a încerca vreodată să-ţi afli calea ce ţi-a fost hărăzită de către Destin.
178. Cât suflet să fi pus Dumnezeu în rătăcire odată ce acesta a devenit sângele Iluziei Vieţii şi marele Adevăr al Existenţei.
179. O clipă de rătăcire poate fi mult mai adevărată decât toate celelalte clipe pierdute ale vieţii.
180. Vrei să-ţi admire rătăcirea pentru care ai fost menit? Iubeşte!
181. Fiecare pas îşi are rătăcirea lui.
182. Nu există zi a sufletului care să nu rătăcească în noaptea vieţii dar nici noapte a Destinului care să nu rătăcească cel puţin o dată în ziua fericirii.

183. Credința este moneda de schimb prin care rătăcirea din noi îşi plăteşte dreptul la viață.
184. Cum fiecare clipă îşi are vremea ei, fiecare om, rătăcirea lui.
185. Oare de ce adevărul absolut ne arată calea cea dreaptă prin rătăcire?
186. Întreaga ştiință a omenirii s-a născut din rătăcire.
187. Imaginați-vă marile descoperiri ale omenirii fără rătăcire.
188. Focul este unul dintre momentele incredibile ale rătăcirii ce a devenit realitate, ştiință şi progres.
189. Marile progrese ale omenirii au fost realizate prin rătăcirea acesteia de pe calea conservatorismului.
190. În Iluzia Vieții a progresa devenea sinonim cu a rătăci, ca în cele

din urmă să se transforme în cale dreaptă.

191. Diferența între rătăcire şi calea dreaptă constă în Iluzia Vieții, care şi aceasta la rândul ei rămâne o mare rătăcire spre moartea ce devine astfel unicul adevăr al căii drepte.
192. Poți rătăci fără să conştientizezi dar nu poți conştientiza fără să rătăceşti.
193. Viața este o rătăcire creatoare.
194. Credem că dacă avem libertatea de a rătăci în viață vom avea aceeaşi libertate de a rătăci şi în moarte crezând în Lumea de Apoi?
195. Adevărul absolut al vieții este un adevăr rătăcitor devenind prin moarte adevărul care şi-a aflat în cele din urmă calea dreaptă.

196. Păcatul este o rătăcire, dar una fără de care n-ar exista viața.
197. Dacă nu vrei ca adevărul propriei tale existențe să cadă în genunchi înaintea Destinului, lasă-te pradă rătăcirii, până când vei găsi iluzoria cale dreaptă.
198. Sinuciderea devine o rătăcire prin moarte.
199. Acceptă-ți rătăcirea aşa cum este ea dacă vrei să ajungi la o destinație precisă.
200. Limbajul este trupul rătăcitor al Iluziei Vieții.
201. Ştii cât au rătăcit prin Univers atomii corpului tău pentru a te defini pe tine aici şi acum?
202. Suntem marea rătăcire regăsită de Dumnezeu în Conştiință, Iubire şi Destin.

203. Nu există ziduri care să nu poată fi trecute de rătăciri dar de anumite destinații precise, da!
204. Nemurirea înseamnă rătăcire fiindcă este conştientizată.
205. Oricât de mult rătăcim în viață spre moarte, dacă nu ne conştientizăm moartea după deces, înseamnă că aceasta nu există.
206. A crede în inimă, înseamnă a-ți bate propriul Timp.
207. Nu există Adevăr care să nu fi rătăcit vreodată.
208. A crede înseamnă a rătăci.
209. Ochii virtuții sunt deseori rătăcirea politicii.
210. Care om şi-ar dori rătăcirea şi câți împlinirea ei?
211. Singurătatea rătăcirii se numeşte speranță iar a împlinirii moarte.

212. Există o cale a vieții fără rătăcirea în moarte?
213. Doar cei rătăciți îl vor înțelege pe Dumnezeul etern rătăcitor.
214. Nu crede în adevăr dacă nu a rătăcit vreodată.
215. Norii sunt rătăcirea cerului, dar ploaia viața lor.
216. Între rătăcire şi adevăr există podul meschinăriei propriei noastre Iluzii a Vieții.
217. Dacă n-aş zbura cu aripile cunoaşterii m-aş mai fi prăbuşit în moarte?
218. Dacă Dumnezeu n-ar fi fost meschin, Păcatul Originar era mai sincer cu suferința acestei lumi?
219. Între durere şi minciună există o singură cale: Martiriul.
220. Nu lupta niciodată contra părerilor unui Dumnezeu străin de

tine fiindca vei învinge ceea ce nu ți-ai dori niciodată: Lupta contra perfidiei propriului sine.

221. A fi om nu înseamnă a-ți conștientiza moartea de tine însuți.

222. Alături de eternitate doar suferința poate să-ți aleagă pacea cu tine însuți.

223. Realitatea este o mare rătăcire a iubirii.

224. Toate speranțele rătăcesc aiurea, dar nu toate se împlinesc în pașii clipelor tale, devenind amintire.

225. A rătăci nu înseamnă a muri ci a-ți trăi propria moarte.

226. Sunt cerul rătăcitor al patimilor care mi-au umbrit Destinul Existenței.

227. Crezi că moartea nu ar fi rătăcit mai mult ca și noi?

228. Eşti elixirul vieții mele ce ar fi trebuit să devină pentru totdeauna eternitate.
229. Întreaga mea moarte a murit odată cu tine atunci când ai devenit sărutul etern al Destinului meu.
230. Ştiai că nu există nori fără ploaia Existenței care ne-a unit sărutul Adevărului Absolut din simțămintele noastre, iubindu-ne?
231. Eşti cerul vieții mele unde fiecare Cuvânt al tău, a devenit o stea sărutată infinit de mine şi pusă în colierul speranței de a ne regăsi vreodată?
232. Cred în tine fiindcă nu exista cer fără de orizont şi nici despărțire sau întâlnire fără de sufletul existenței tale înainte de a ne fi întâlnit.

233. Toate toamnele reci ale sentimentelor se vor prelungi până când vom învăța să ne murim prezentul.
234. Nu păcatul rătăceşte prin om ci omul prin păcat.
235. Oriunde te-ai ascunde de Cuvânt, acesta va rătăci întreaga ta viață în tine, dându-ți suflarea Dumnezeului care l-a gândit astfel.
236. Oricât vei zgâria mormântul cerului din tine cu unghiile neliniştii sufletului tău, acesta nu se va sparge niciodată în cioburi de cer ci doar în ploi rătăcitoare de lacrimi.
237. Zorii sunt căile rătăcitoare către viitor ale sufletului.
238. Ființa umană este o rătăcire a conştiinței Lui Dumnezeu.

239. Toate ceasurile stricate ale păcatelor par a fi aduse în această lume spre a fi reparate etern.
240. Pacea cu tine însuți este o eternă rătăcire a trecutului în viitor.
241. Când vei înțelege că nu tu rătăceşti prin lume ci lumea rătăceşte prin tine atunci vei realiza de ce nu-ți lipseşte nimic pentru a fi gata să mori.
242. Câte zile nu au rătăcit prin viața ta fără să-şi cunoască vreodată destinația pentru care au fost menite, aceasta fiind adevărata lor menire?
243. Cel mai adesea suferința îți arată calea dreaptă şi rătăcirea cea a fericirii.
244. Rătăcirea dă mai multă valoare banului decât toate destinațiile împlinite la un loc.

245. Rătăcirea nu este aliatul răului fiindcă cel mai adesea îi face un bine dar nici al binelui, fiindcă atunci îi duce dorul răului.
246. Rătăcirea este poarta spre o lume superioară nouă, fiindcă alături de binele şi răul cunoscut de noi ea reprezintă cel de-al treilea opus al celor două, pe care noi nu-l putem conştientiza ca atare.
247. Cât cer a rătăcit în inima mea fiindu-mi dor de tine?
248. Destinele noastre sunt o rătăcitoare poveste de iubire, unde fiecare orizont îşi caută propriii zori fără a-şi regăsi vreodată soarele împlinirii.
249. A crede înseamnă a rătăci.
250. Rătăcirea este poarta către Lumina Divină din sufletele noastre.

251. Nu există val al vieții care să nu rătăcească până la moarte pe țărmurile ce ne par nedrepte ale morții.
252. Dacă vrei să înțelegi moartea rătăceşte spre ea privind-o ca lumina sufletului tău şi nu ca pe un întuneric al vieții. Atunci îți va desluşi adevărata cale atât a vieții cât şi a morții.
253. Orice Destin rătăcitor îşi are menirea în rătăcire.
254. Să fie moartea o rătăcire a vieții sau invers?
255. Întreaga viață alergăm spre vise şi idealuri neştiind cât de mult rătăcim.
256. Rolul adevărului nu este de a-ți arăta cât de mult rătăceşti ci de a-ți dezvălui destinația rătăcirii tale.

257. Nu ne putem imagina un Dumnezeu al rătăcirilor tocmai fiindcă noi rătăcim necontenit.
258. O singură lumină de gând a fost îndeajuns pentru a naşte un întreg Univers al conştiinţei fără de care lumea noastră cât şi întregul Univers nu ar mai exista.
259. Ne-am născut sub cerul rătăcitor al morţii pentru a ne aprinde viaţa în focul suferinţei ce-şi caută fericirea.
260. Nu există realitate ci rătăcirea conştiinţei prin timpii şi spaţiile Iluziei Vieţii.
261. Fără conştientizare nu există nimic.
262. De ce am fost creaţi cu aripile Cuvintelor dacă rătăcim prin lumea Păcatului Originar fără

să ne putem înălța vreodată deasupra lui?

263. Adevărata libertate constă în rătăcire.
264. A rătăci înseamnă a trăi.
265. Muzica este una din condimentele preferate ale rătăcirii.
266. Am mai crea dacă nu am rătăci?
267. Rătăcirea este rădăcina creației.
268. Scopul este o premisă a rătăcirii dar niciodată o destinație a ei.
269. Instinctul este sufletul rătăcirii.
270. Nu există reguli mai stricte decât cele ale rătăcirii.
271. Toate marile creații ale omenirii sunt fructele rătăcirii.
272. Trenul rătăcirii nu se va opri niciodată decât în moarte.
273. Ne-am născut pentru a ne rătăci viața de moarte.
274. Rătăcirea nu are niciodată o oră exactă pe când moartea, da!

275. Amintirea este o rătăcire a timpului în lacrima prezentului tău trecut.
276. Visele sunt rătăciri ale trecutului mai vechi decât lumea în viitorul debusolat şi incert al conştiinţei.
277. Geniul este cea mai desăvârşită rătăcire a raţiunii.
278. Umanitatea este jurnalul intim a Lui Dumnezeu în care şi-a scris toate rătăcirile Sale.
279. Nu toate căile drepte te duc la destinaţie, însă rătăcirile vor avea mereu o destinaţie.
280. Rătăcirea este osia în jurul căreia se învârte roata timpului acestei lumi.
281. Toate marile revoluţii ale lumii au la baza lor rătăcirea.

282. Oare cum ar arăta moartea dacă nu am rătăci o viaţă întreagă prin incertitudinea viitorului?
283. Religia este unul din dicţionarele cele mai coerente şi bine închegate ale rătăcirii.
284. Visele sunt unicele care ne arată calea dreaptă a propriei noastre rătăciri.
285. Ora exactă a rătăcirii este moartea pe când ceasul vieţii ne întârzie sau ne grăbeşte mereu.
286. Realitatea este o rătăcire a timpului şi spaţiului pe hotarele Iluziei care devine astfel, împlinirea supremă a acestei rătăciri prin viaţă.
287. Viaţa este o mare rătăcire a Destinului.
288. Rătăcirea este cel dintâi dar, dar şi cea dintâi pedeapsă divină.

289. Toate căile vieții oricât de rătăcitoare ar fi ajung la destinația finală.
290. Trecutul îndreaptă orice rătăcire prin moarte.
291. Pajiştile viselor s-ar usca fără rătăcire.
292. Care cuvânt nu-şi are rătăcirea lui?
293. Ar mai exista viața fără rătăcire?
294. Doar cel ce rătăceşte va ajunge alături de propriul său Dumnezeu.
295. Fericirea este o rătăcire mult visată.
296. Câte corăbii de vise nu au rătăcit pe oceanul speranțelor fără să ajungă vreodată în porturile împlinirii?
297. Adevărata pace cu tine însuți o vei afla rătăcind de tine, pentru a avea unde să te reîntorci.

298. Meditația este o rătăcire controlată a simțămintelor.
299. Nimeni nu ar mai fi singur dacă ar şti cum să rătăcească.
300. Singurătatea este o rătăcire neînțeleasă.
301. Alături de rătăcire omul devine sclavul ei, pe când devenind el însuşi rătăcirea devine Dumnezeul ei.
302. Cel ce-şi frânge genunchii sufletului pe altarul rătăcirii îşi trăieşte din plin viața.
303. Suntem creați spre a fi creatorii rătăcitori ai rătăcirii vieții.
304. Vrei să vezi rătăcirea în starea ei nativă? Zâmbeşte!
305. Infernul este cu atât mai aprig cu cât încearcă să scoată rătăcirea atât din bine cât şi din rău.

306. Nu există dictatură mai dură decât aceea care nu-şi lasă societatea să rătăcească.
307. Sinceritatea este o rătăcire a minciunii şi invers.
308. Cum ar arăta frumuseţea dacă şi-ar pierde veşmântul ei rătăcitor al frapării, inopinantului şi deosebitului?
309. Să fi rătăcit Dumnezeu atât de mult de noi înşine încât a uitat să ne mai regăsească?
310. Lipsa ca şi necesitatea este o împlinire a rătăcirii care ne îndeamnă să evoluăm.
311. Câtă rătăcire nu ascunde banul dar şi câte garduri cu sârmă ghimpată care ne împiedică să rătăcim?
312. Banul este etalonul social al rătăcirii.

313. Dacă nu vei rătăci de tine însuți niciodată nu vei ajunge să-ți găsești împlinirea, perfecțiunea sau absolutul.
314. Rătăcirea este iluzoriul Liber Arbitru al acestei lumi fără de care nu am simți libertatea și voința.
315. Voința este coroana de aur a rătăcirii prin Iluzia Vieții.
316. I-ai omului rătăcirea și-i vei lua tot, până și voința.
317. Paradisul omului este un eden al rătăcirilor sale.
318. Opusul rătăcirii este tot ceea ce nu suntem noi.
319. A rătăci nu înseamnă a-ți greși calea cât a-ți afla calea fiindcă Destinul rămâne scris odată cu trecutul și pecetluit de trecut în viitor.

320. Câtă rătăcire ascunde iubirea şi câtă suferință pierderea acestei rătăciri.
321. Sufletul omului este o paletă coloristică de rătăciri care se atrag sau se resping dând în final Iluzia Vieții.
322. Oare să nu putem rătăci dincolo de moarte? Iată cea mai adâncă rătăcire dintre toate rătăcirile acestei vieți.
323. Vrei să fi fericit? Încearcă să-ți înțelegi rătăcirile.
324. Nu rătăci niciodată mai mult decât poate rătăcirea vieții tale rătăci.
325. Moartea este cea mai mare rătăcire a vieții iar viața a morții, iată dovada că există viață după moarte.
326. Conştiința este corabia care ne duce pe oceanul infinit al

rătăcirilor fără de care nu am reuşi să rătăcim cunoscând această lume rătăcitoare, niciodată.

327. Nu există stea a sufletului care să nu rătăcească pe bolta iubirii cel puţin o dată în viaţă.

328. Rătăcirea ar trebui să fie sărbătoarea cunoaşterii propriei noastre existenţe, fără de care n-am mai fi cunoscut niciodată existenţa.

329. Cunoaşterea este o rătăcire controlată a sufletului, care nu te lasă să rătăceşti oriunde şi oricum.

330. Nu toţi oamenii ştiu cum să rătăcească fericiţi, alungând rătăcirea tristeţii.

331. Conştiinţa este o mare rătăcire prin labirintul simţămintelor şi sentimentelor.

332. Lumea este rătăcirea Existenței.
333. Paşii rătăcitori ai Destinului vor apăsa din ce în ce mai greu speranțele omenirii de a-şi uita edenul natural al rătăcirii exilându-se în tehnologia rătăcirii artificiale, care nu-i este predestinată pentru fericire şi purificare spirituală omului. Prin urmare trebuie să ştim cum să rătăcim dar mai ales cum să privim rătăcirile naturale şi cele artificiale în viitor.
334. Să fie rătăcirea mântuirii de Păcatul Original una purificatoare?
335. Câtă lumină dar şi câte rătăciri sălăşluiesc între murii unei biserici?
336. Bisericile sunt lăcaşurile unde rătăcirile se roagă rătăcirilor devenind iubire şi adevăr,

durere şi pocăinţă, ură şi trădare, blestem sau recunoştinţă.

337. Fiecare sentiment este o rătăcire anume înaintea Adevărului.

338. Nu poţi înţelege lumea fără să rătăceşti în tine înainte de a o cântări.

339. Iubirea e marea rătăcire a Păcatului Originar din noi care nu mai ajunge de când e lumea la destinaţia lui finală.

340. Conştiinţa este labirintul fără ieşire al rătăcirii.

341. Cel care crede că poate înţelege lumea fără a rătăci prin iubire, ură sau blestem este orb.

342. A nu conştientiza că esenţa conştiinţei tale constă în rătăcirea cognitivului, afectivului şi volitivului înseamnă a-ţi atârna propria moarte de gâtul

firav al vieții, spânzurându-ți fiecare clipă a Destinului tău.

343. Diferența dintre cognitiv, afectiv şi volitiv constă în modul prin care acestea rătăcesc prin simțămintele tale formându-ți conştiința.

344. Războiul este rătăcirea păcii şi invers, atât la nivelul conştiinței individuale cât şi la cel al conştiinței sociale, rătăcire fără de care omul şi societatea nu ar putea exista.

345. Filozofia este cea mai nobilă rătăcire a minții.

346. Existența este roua rătăcitoare a dimineților născute din apusuri.

347. Câte zări nu s-au pierdut definitive în ochii uitării?

348. A rătăci înseamnă a muri puțin câte puțin cu fiecare clipă a

vieții ce-şi caută calea spre moarte.

349. Destinul este un dar al rătăcirii.
350. Libertatea este o rătăcire care nu poate crede că va avea vreodată o destinație definitivă.
351. Câte vânturi n-au rătăcit peste catargele pânzelor acestei vieți ce aleargă în final spre nicăieri?
352. Limitele rătăcirii sunt viața şi moartea.
353. Nu există vis care să nu-şi rătăcească existența în somnul de veci al existenței.
354. Naşterea este o rătăcire la fel de mare ca şi moartea.
355. Şi cei nenăscuți vor rătăci spre moarte odată cu naşterea lor.
356. Ridurile sunt albiile rătăcitoare ale sufletului.

357. Ne naştem pentru a ne pierde în ochii rătăcitori ai Destinului ce pare să alerge spre nicăieri.
358. Între devotement şi rătăcire există atât de multă speranță.
359. Voința este calea rătăcitoare pe care Dumnezeu şi-a pierdut paşii Întâmplării Întâmplătoare a Creației.
360. Cum ar arăta rațiunea dacă n-ar rătăci?
361. Rațiunea se sprijină pe picioarele rătăcitoare ale Iluziei Vieții.
362. Cât cer va mai rătăci în ochii plânşi ai lumii pentru a cerne apa lacrimilor de ploaie din clipele viitorului?
363. Noaptea speranțelor rătăceşte în zi orbită de lumina sufletelor pe când ziua în noaptea gândurilor la fel de oarbă în întunecimea deznădejdii.

364. Să fi rătăcit Dumnezeu sau noi oamenii când am dorit ca Dumnezeu să fie scris doar cu literă mare?
365. Dumnezeu nu s-a născut din Timp ci rătăceşte prin acesta pentru a exista Conştiinţa.
366. O Conştiinţă poate rătăci prin Cuvântul Lui Dumnezeu nu numai prin spaţii şi timpi ci şi prin alte dimensiuni ale Existenţei, aflate în număr infinit precum mai există şi alte opusuri alături de bine şi rău, frumos sau urât.
367. Cum altcumva ar arăta o Conştiinţă care rătăceşte printr-o infinitate de dimensiuni decât aidoma Adevărului Absolut alături de care s-ar afla?
368. Realitatea este o îngrădire a rătăcirii de noi înşine într-o

lume meschină şi supusă abuzurilor de toate felurile.

369. Kharma este albia prin care curge libertatea rătăcitoare a Destinului.
370. Adevărul Absolut este unicul reper care nu poate rătăci în Existenţă.
371. Conştiinţa rătăcitoare cu o infinitate de dimensiuni, Adevărul Absolut şi Unica Întâmplare Întâmplătoare sunt treimea care-l defineşte pe Dumnezeu.
372. Esenţa devine principiu dacă îi alungăm rătăcirea din componenţa ei.
373. În viaţă să nu rătăceşti niciodată în genunchi.
374. Nu-ţi îngenunchea rătăcirea dacă vrei să fi un om liber.

375. Pacea cu tine însuți trebuie să fie înainte de toate un compromis al propriilor tale rătăciri.
376. Tăcerea este una dintre cele mai controversate rătăciri a Iluziei Vieții.
377. Esența vieții constă în rătăcirea Kharmei prin Destin.
378. Valoarea se naşte din rătăcirea nonvalorii şi invers.
379. Celebritatea este un maidan pe care se înfruntă rătăcirile.
380. Vedetismul este rătăcirea unui veleitar ce-şi doreşte celebritatea.
381. Prezentul este mereu o luptă dintre rătăcirile trecutului şi cele impuse sau dorite de viitor.
382. Câtă rătăcire a împlinirii este într-un surâs în fața morții?
383. Realitatea este mama rătăcirii.

384. Cu ce ne-am putea înlocui rătăcirile după ce am ajuns în cimitir?
385. Să fie ploaia fericirii rătăcirea norilor suferinței din care ne ducem viața?
386. Câte valuri nu vor mai rătăci pe țărmurile unde numărul firelor de nisip sunt egal cu cele ale stelelelor cunoscute?
387. Nu poți creea fără a rătăci.
388. Iluzia Vieții este o rătăcire a morții din noi înşine.
389. Rătăcirea este sufletul vieții.
390. Cât absurd nu a rătăcit în noi devenind certitudine şi împlinire?
391. Absurdul este rătăcirea rațiunii de a ne accepta condiția umană.
392. Clipele rătăcirii sunt cele care nu ştiu să ne bată viața îndeajuns de mult.

393. Desfrâul este rătăcirea morții din noi înşine.
394. Logica rătăcirii se numeşte arta de a trăi.
395. Arta este condimentul rătăcirii.
396. Necesitatea este trupul rătăcirii.
397. Dacă nu am avea nevoi nu am rătăci în căutarea lor.
398. Ce alt reper ar putea avea rătăcirea decât Dumnezeu?
399. Dacă Soarele amăgirilor nu ar rătăci în căutarea Lunii dragostei iar Luna în aceea a Soarelui, ar mai exista frumusețea şi urâtul, durerea şi fericirea?
400. Nu poți rătăci fără a muri.
401. Scopul este esența Destinului al cărui suflet devine rătăcirea Timpului în Spațiu.
402. Orice înțeles îşi are partea lui de rătăcire.

403. Câte pietre de temelie ale Lui Dumnezeu nu stau la originea rătăcirii de a fi om?

404. În scoica Timpului rătăcirea şi-a strigat amarul vieții încă de când Dumnezeu şi-a dat seama că există conştientizare prin primul Său Cuvânt care a fost cu siguranță: Rătăcire!

405. Paradisul omului este un paradis rătăcitor fiindcă omul este rătăcire.

406. Pacea din noi îşi trage seva din rătăcirea războiului cu noi înşine.

407. A fi mulțumit înseamnă a fi obosit de atâta rătăcire oferită de clipele destinului tău.

408. Solitudinea se vrea o gară unde trenul rătăcirii nu ajunge niciodată, uitând că de fapt călătoreşte cu acesta atunci când visează la acea gară.

409. Emoțiile sunt aerul prin care respiră rătăcirea gândurilor noastre.
410. Câte frumuseți nu-şi au strălucirea lor rătăcitoare?
411. A muri înseamnă a rătăci definitiv față de toți ceilalți dar nu şi față de tine.
412. Moartea este reperul conştiinței rătăcitoare a omului.
413. Fiecare rătăcire îşi are treptele, gratiile dar şi orizonturile nesfârşite ale ei.
414. Fugi de omul care nu vrea, nu ştie sau urăşte să rătăcească vreodată.
415. Societățile omeneşti sunt visele rătăcitore ale suferinței în căutare de împlinire ale umanității.
416. Orice păcat poate deveni sfânt prin rătăcire precum orice sfințenie păcat.

417. Rătăcirea este altarul pe care se cântăresc averile sufleteşti ale fiecărui om.
418. Cred mai mult în rătăcire decât în Dumnezeu dacă vreau să-l înțeleg pe Dumnezeu.
419. Atunci când rătăcirile viselor, speranțelor, fericirilor nu au avut liberă trecere în locul lor au apărut rătăcirile suferințelor, deziluziilor, durerilor sau alienărilor.
420. Rătăceşte dar cu măsură.
421. Nu există rătăcire mai complexă decât în rugăciune fiindcă atunci ne smerim cerându-ne iertare față de toate celelalte rătăciri pe care le-am săvârşit sau le-am dorit.
422. Toate rătăcirile unui om trec prin porțile iubirii, speranței, fricii şi a morții.

423. Să nu crezi în omul ce-şi ascunde rătăcirile.
424. Cum ar arăta libertatea fără rătăcire?
425. O moarte care n-ar rătăci prin viaţa noastră ar mai exista?
426. Dacă nemuritorii sunt rătăcitori eterni ai vieţii înseamnă că au mereu conştientizarea rătăcitoare a morţii iar dacă nu, înseamnă că nu au conştiinţă.
427. Semantica rătăcirii este Conştiinţa.
428. A fi cu adevărat fericit înseamnă a rătăci peste tot dar cu măsură.
429. Măsura fiecărei rătăciri se numeşte democraţie. Atunci când rătăceşti prea mult într-o anume direcţie lezezi toate celelalte rătăciri ale altor direcţii de aceea este bine să menţii un echilibru între toate rătăcirile.

430. Dumnezeu este rătăcirea care ține în mână balanța tuturor celorlalte rătăciri.
431. Rătăcirea fericirii se numeşte acceptare iar cea a suferinței neacceptare.
432. Fericirea îşi acceptă rătăcirea până când realizează că doreşte o altă rătăcire plictisindu-se de precedenta şi atunci se transformă în suferință, transformare la baza căreea stă esența principală a vieții.
433. Am transformat adevărul în ruină spre a putea rătăci dincolo de el.
434. Miracolul este rătăcirea absolutului.
435. Toate rătăcirile iubirii duc către deşertăciunea absolutului.
436. Între absolut şi rătăcire există o singură punte care se numeşte Conştiință.

437. Rătăcirea este jocul vieții privită de Adevărul aflat în galeria morții.
438. Doar Adevărul Absolut nu poate rătăci.
439. Visul este o formă de rătăcire a speranței.
440. Limita între a rătăci şi a nu rătăci constă în suferință.
441. Fericirea este o luptă continuă între rătăcirile propriei ființe.
442. Paşii rătăcirii se numesc adeseori principii bune de urmat.
443. Păsuieşte-ți rătăcirea până când Dumnezeul sufletului tău îți spune cât de mult mai ai de rătăcit ca pe urmă să o poți înțelege pe deplin.
444. Fi bun cu propria-ți rătăcire dacă vrei să-ți găseşti vreodată calea adevărului.

445. Nimeni nu a rătăcit vreodată degeaba pe tărâmul predestinării.
446. Sufletul rătăcirii se numeşte predestinare.
447. A rătăci fără predestinare înseamnă a nu cunoaşte, a nu conştientiza şi a nu simți.
448. Conştientizarea este o rătăcire continuă raportată la Adevărul Absolut.
449. Marile nenorociri ale umanității s -au realizat rătăcind mereu de pe calea conservatorismului pe aceea a pragmatismului sforăitor.
450. Pragmatismul este aidoma ochelarilor de cal ai rătăcirii.
451. Steaua divină după care trebuie să rătăcim în această lume se numeşte: Iubire.

452. Cine ar putea crede mai mult în rătăcirea Destinului decât în Destinul rătăcirilor dacă nu ar avea Iluzia Vieții că merge pe calea dreaptă?
453. Realitatea se sprijină pe rătăcire precum viața pe inimă.
454. Oricât de mult ar rătăci Destinul cu tine prin viață, Destinul tot calea cea dreaptă o va urma.
455. Mi-am lipit tâmpla gândurilor de buzele fierbinți ale rătăcirii pentru a şopti cuvântul: Dor.
456. Ne rezemăm pe cele şapte rătăciri fundamentale ale simțurilor, prin care conştientizăm lumea absurdului dar şi a iubirii în care trăim.
457. Nu-ți privi niciodată viitorul rătăcitor care te aşteaptă dacă vezi doar calea dreaptă a Iluziei Vieții fiindcă şi acesta va deveni

o singură cale dreaptă odată cu trecutul.

458. Doar viitorul poate rătăci nu şi trecutul.

459. Prezentul este frontiera dintre rătăcire deci viitor şi calea unică ce nu mai poate fi schimbată, trecut.

460. Nu putem înțelege viața şi moartea fără rătăcire fiindcă viața înseamnă mereu viitor, iar viitorul, rătăcire, pe când moartea, trecut, sau o cale unică ce nu mai poate fi schimbată cel puțin din perspectiva vieții.

461. Rătăcirea este oglindirea Marii Întâmplări Neîntâmplătoare oglindite în Destinul nostru.

462. Întâmplarea este împărăția rătăcirii.

463. Întâmplarea este rătăcirea din care se nasc toate celelalte rătăciri ale acestei lumi.
464. Doar Dumnezeu poate fi deasupra rătăcirii întâmplării prin propria Lui rătăcire.
465. Rătăcirea Lui Dumnezeu se numeşte înainte de toate Întâmplare Neîntâmplătoare.
466. Teama este rătăcirea care veghează asupra întâmplării.
467. Împărăţia Lui Dumnezeu este împărăţia rătăcirilor izvorâte din Marea Rătăcire a Unicei Întâmplări Neîntâmplătoare.
468. Iluzia Vieţii ne arată majoritatea rătăcirilor ca fiind calea cea dreaptă, motiv pentru care avem o morală, o etică sau o societate, cu relele sau bunele lor.

469. Religiile atâtor rătăciri ne spun că în paradis doar credincioşii lor vor ajunge.
470. Trăieşte-ţi viaţa după cum cred rătăcirile simţămintelor sufletului tău că e mai bine dar nu o rătăci de ele.
471. Fiecare lege ca orice în această lume îşi are partea ei de rătăcire.
472. Nu poţi face dreptate fără a rătăci în jurul adevărului relativ faţă de care te raportezi.
473. Ne credem stăpâni pe atâtea şi atâtea nimicuri lipsite de importanţă fără să realizăm cât de mult rătăcim faţă de unicul lucru de o importanţă majoră şi anume faţă de moarte.
474. Legităţile naturii sunt propriile ei rătăciri faţă de Adevărul Absolut.

475. Dumnezeul logicii noastre bivalente este dual fiind atât Rătăcirea Unicei Întâmplări Neîntâmplătoare cât şi Adevărul Absolut ce nu poate rătăci niciodată.
476. Suntem o rătăcire născută din ruina unui Cuvânt ce a îngenuncheat înaintea Păcatului Originar.
477. Libertatea este o rătăcire a Destinului.
478. Necesitatea ne-a fost dată spre a ne urma fără alte condiționări, rătăcirea propriei noastre existențe.
479. Dacă nu am rătăci întreaga viață am mai avea praguri de trecut?
480. Iluzia Vieții ne poartă prin labirintul Existenței rătăcind de mână cu Destinul.

481. Între Destin şi predestinare există o singură barieră de netrecut: prezentul.
482. Trecutul este predestinarea Destinului, viitorul, necesitatea acestei predestinări iar prezentul, frontiera dintre cauza viitorului şi efectul trecutului.
483. Cât de mult mai are de rătăcit viitorul pentru a deveni trecut, călcând un prezent ce poate fi a infinita parte dintr-o clipă, adică inexistent, dar care dă consistență şi legitate întregii Existențe?
484. Suntem o rătăcire a Iluziei Vieții pe tărâmul unui prezent inexistent ce ne desparte viitorul de trecut.
485. Dintre toate rătăcirile Iluziei Vieții doar ceea ce credem noi a fi

realitate a dat naştere unui întreg univers.

486. Într-un cimitir, câte morminte, atâtea rătăciri.

487. Rătăcirea rătăcirilor se numeşte Destin.

488. Prin rătăcire Iluzia Vieții ne dă liberul arbitru.

489. Rătăcirea desparte prin prezentul trăirii atât cauza de efect cât şi viața de moarte.

490. Evoluția este scara rătăcirilor Iluziei Vieții.

491. Prin iubire Iluzia Vieții ne arată cât de frumoase sau de dureroase sunt căile rătăcirilor vieților noastre.

492. Prin sentimente putem privi ochii rătăciți ai unui viitor care se roagă spre a deveni rătăcitor în viața noastră datoare pentru totdeauna, trecutului.

493. Pasiunea este rătăcirea instinctului.
494. Cine nu-şi priveşte rătăcirile destinului cu ardoarea pasiunii s-a născut degeaba.
495. A rătăci înseamnă înainte de toate a visa.
496. Omul este o frunză rătăcitoare dusă de toamna vieţii spre ţărâna ce va naşte noii muguri rătăcitori ai cuvintelor încă nenăscute din viitor.
497. Ce-ar mai rămâne dacă de mâine ar dispărea labirintul în care ne rătăcim vieţile?
498. Toate minunile acestei lumi fac parte din rătăcirile ei.
499. Cât de tulburi ne apar uneori adevărurile rătăcitoare ale Iluziei Vieţii şi cu toate acestea nu putem trece niciodată dincolo de ele.

500. Toate adevărurile relative ale acestei lumi pe care o conştientizăm sunt adevăruri la fel de rătăcitoare precum Iluzia Vieții.
501. Nu poți conştientiza fără adevăr fie el şi o iluzorie rătăcire a Adevărului Absolut.
502. Rătăcirea este şansa Iluziei Vieții de a deveni realitate iluzorie.
503. Rărăcirea este cea care dă viață adevărurilor relative, unicele adevăruri cunoscute de om.
504. Desfrâul poate fi o ruşine sau o virtute. Depinde cum rătăceşte societatea prin propria ei morală.
505. Doar cel care-şi înțelege rătăcirile îşi va ierta sau înfiera păcatele.
506. Liberul arbitru este rătăcirea supremă a omului, alături de opusul ei: Dumnezeu.

507. Teama este rătăcirea morții din noi.
508. Cât sânge nu a rătăcit pe câmpurile de bătălie până să creem arta războiului?
509. Bogăția este rătăcirea lăcomiei.
510. Cât de perfide dar şi sublime, sunt rătăcirile Tale Doamne, înecate în sângele omului.
511. Rătăcirea speranței,este o eliberare din frustrările şi angoasele zilnice ale celorlalte rătăciri.
512. Fiecare jeton la masa norocului este o rătăcire mai mare sau mai mică, depinde de câştig.
513. Fiecare victorie îşi are porpriile ei rătăciri.
514. Nu poți percepe altfel lumea decât prin ochelarii rătăcirilor propriului tău suflet.

515. Conştiinţa este suma tuturor rătăcirilor cognitive, afective şi volitive caracteristice unei persoane pe o anumită treaptă a dezvoltării sale.